

Barvy vody

Edita Setničková

Zdravím, jmenuji se Voda. Jsem ta modrá nebo zelená, někdy i průhledná tekutina. Mám mnoho barev, dávám tím najevo, jak se cítím. Jsem velmi důležitá. Chci vám jen ukázat svoji cestu neboli plavbu životem.

Můj život začíná v malém praménku v tichém údolí, jsem průzračná a čistá. Těším se na místa, která procestuji. Cítím svobodu, čistotu a naději. Proplouvám tiše dále, temným lesem ve dne i v noci. Nezastavuji se, jen zrychluji a zpomaluji. Moje barva se zatím nemění a cítím se skvěle.

Zde ale začíná první komplikace, vcházím do místa beze jména. Vidím jen nějaké šmouhy, je jich tu opravdu hodně. Z krajů do mě hučí nějaké divné proudy, barví mě a dávají mi pocit úzkosti a strachu. Vidím, že moji průhlednost pohlcuje barva noci, tuším, černá se jí říká. Je tu hluk a něco na mě padá, tlačí mě to, jako kdybych byla nějaký odkládací prostor. Je toho čím dál tím víc. Hází to na mě ty šmouhy. Chci pryč, moje průhlednost zmizela, teď vidím špatně, hodně špatně, chci pryč. Volám: „Pomoc!“ Dávám to najevo i svou barvou. Copak to nikdo nevidí?! Nikdo mi nepomůže? Jen mě dále zatěžují těmi věcmi, co na mě padají a tlačí mě. Jsem v koncích.

Už jsem pomalu smířená s tím, že můj život bude už navždy takový... Hele, vplouvám do nějaké místnosti, hučí to tu. Trošku se bojím, nic nevidím. Mám totiž pořád barvu noci. Nabírá mě to a lechtá to. Co to je? Líbí se mi tu. Je to jako na kolotoči... Pomalu vyplouvám a zase vidím. Vyčistilo mě to, určitě mě to vyslyšelo a pomohlo mi zbavit se mého problému. Jsem opět průzračně modrá. Cítím radost, štěstí a mám zase naději. Můžu si zase užívat, není to senzace?

Pluji už pár dní a navštívila jsem už mnoho míst, i ta beze jména. Nebyla tak strašná jako to první. Ale měla jsem barvu zelenou, cítila jsem opět úzkost, ale strach jsem neměla, dobře, možná trošku. Něco do mě ty šmouhy lily. Co to bylo, nevím, ale zase mě použili jako odkládací prostor. Proč to dělají, to nevím, ale trápí mě a pak mě využijí ke svému životu?

Takhle si pluji a střídají se barvy i pocity ve mně. Chci, aby mě ty šmouhy už nezatěžovaly. Je mi potom těžko a špatně se mi pluje. Ale navštívila jsem i hezká místa, třeba, jak se to jen jmenovalo, byly tam stromy. Tam se mi moc líbilo. Pila tam ze mě zvířátka a vůbec mi neměnila moji krásnou barvu! A tak to má být, chci pouze svoji barvu, a to průhledně modrou. V ní se cítím sama sebou a jsem šťastná. Každý máme svoji barvu a nikdo nám ji nemá právo měnit!

Název díla: Barvy vody		
Jméno a příjmení: Edita Setničková		
Název a adresa školy: Základní škola Edvarda Beneše Lysice, Zákostelí 360; 679 71 Lysice		
Jméno pedagoga: Lea Máslová (lea.maslova@zsllysice.cz ; tel.: 777 170 146) (vč. služebního kontaktu)		
Technika: Text - próza		
Kategorie: 4	Třída: 8	Věk: 14
Zákonný zástupce souhlasí s tím, že dílo s uvedením jména dítěte bude v zájmu propagace publikováno, reprodukováno, vystaveno či jinak prezentováno vč. elektronických médií dle uvážení organizátora, případně využito pro archivaci výsledků, výzdobu veřejných zařízení apod.		
Jméno a příjmení zákonného zástupce: Simona Setničková	Datum a podpis zákonného zástupce: 16.4.2021 	